

[Indenrigsministeren]

forslag til ændring af udlændingeloven. Her vil der effektivt blive sat ind for at skabe et moderne asyl- og udlændingssystem, men uden den bredside mod retsgarantierne, som De Konservative tilsyneladende ikke bekymrer sig ret meget om.

Hovedelementet i regeringens kommende lovforslag vil være forskellige initiativer med henblik på effektivisering af asylsagsbehandlingen. Lovforslaget vil – og det er vel ikke særlig overraskende – tage udgangspunkt i de forslag til effektivisering af sagsgangene, som udvalget vedrørende effektivisering af asylsagsbehandlingen – det er det, vi i daglig tale kalder for Per Sørensen-udvalget – fremlagde i sin første delbetænkning i sommer.

Der skal ikke megen spådomskraft til for at forudse, at hr. Helge Adam Møller vil sige: Hvad er det dog for noget smøleri, at vi så ikke for længst har fået et udspil på dette område? Jeg kan se, at hr. Helge Adam Møller nikker, så spådomskraft har jeg dog en smule af.

Jeg vil så godt forklare, at der hidtil ikke er kommet et udspil, fordi vi ved, at Per Sørensen-udvalget kort tid efter skulle komme med en anden delbetænkning, og for at undgå den lidt absurde situation, at Folketinget to gange i den samme folketingsamling skulle lave en revision af udlændingeloven og derved fraskrive sig muligheden for at se tingene i sammenhæng, har regeringen gjort noget andet, nemlig at spørge Per Sørensen-udvalget, om det dog ikke var muligt at fremskynde anden delbetænkning, sådan at vi kan lave arbejdet i sammenhæng. Det er lykkedes, og vi venter nu den anden delbetænkning 1. februar i år. Et par uger efter vil der så komme et lovudspil fra regeringen, som tager hele den samlede problemstilling op. Det har altså ikke noget med smøleri at gøre, men med en ordentlig gennemtænkt forberedelse af en vigtig lovgivning.

Lovforslaget vil indeholde en række initiativer også ud over dem, som Per Sørensen-udvalget hidtil har peget på, og om alt det kan jeg kun sige, at når det drejer sig om de lange sagsbehandlingstider, er det nødvendigt at prøve at se hele spektret rundt: Er der nogen sagsgange, som ikke i tilstrækkelig grad lever op til kravet om hurtighed? Er der ting, som vi, uden at der sker angreb på de fundamentale retsgarantier, godt kan have en hurtigere ekspedition af?

Som jeg sagde før, er det endelig tanken, at lovforslaget skal indeholde de forslag, som Per Sørensen-udvalget vil fremsætte i sin anden delbetænkning, og udvalget vil så i løbet af formentlig det kommende halve år yderligere komme med det, der formodentlig bliver det sidste udspil.

Det vil vi naturligvis ikke kunne få med i denne runde, og det betyder, at vi må vende tilbage i næste folketingsamling med henblik på f.eks. også at få diskuteret det, som jeg ved en stor del af Folketinget er optaget af, nemlig om det fortsat skal være politiet, der foretager afhøringer af asylansøgere, eller det eksempelvis skal være Direktoratet for Udlændinge; det er et af de spørgsmål, der er tilbage.

Et andet tema, som Per Sørensen-udvalget beskæftiger sig med, er hele begrebet midlertidig opholdstilladelse, som man også vil vende tilbage med nogle udspil til.

Når man i det konservative beslutningsforslag som et af punkterne skriver, at der skal ske en langt hurtigere sagsbehandling, kan jeg til det kun sige, at det er regeringen i fuld gang med at komme med et udspil til. Hensigten er vi altså ikke uenige om, men vi er det tilsyneladende nok om, hvor langt man kan gå i retning af at skrotte de retsgarantier, der naturligvis skal foreligge ved behandlingen af en så sårbar gruppe, som flygtninge er.

Hvis man skal se på begrebet retssikkerhed i øvrigt, vil jeg godt føje til, at efter min opfattelse hører hurtighed også med til retssikkerhed, og der findes en lang række skrækkelige eksempler på mennesker, der har ventet og ventet i asylsystemet. Der er nogle meget store menneskelige omkostninger knyttet til de lange sagsbehandlingstider, og alene af den grund er det også en vigtig opgave for Folketinget at tage sagen op til en virkelig dybtgående revision. Dertil kommer, at der også bruges mange ressourcer på det, så af alle grunde bør alle i Folketinget hjælpe hinanden med at finde frem til en virkelig tilbunds gående revision af det nuværende system.

Hvis vi så skal se på et andet af punkterne i det konservative beslutningsforslag, kan jeg tage det, hvor man frejdigt foreslår at afskaffe Ombudsmandens beføjelser over for Flygtningenevnet.

Egentlig er det vel et skoleeksempel på, hvor galt det kan gå, hvis man i effektivitetens helli-